

PRZEKWITAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* przekwitam.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przekwitnąć.

Być w pełni rozkwitu: Defloresco, et Effloreo, et Effloresco, Wielmi kwitnę/ Przekwitam/
Roskwitam *fie. Mącz 131b.*

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

Cf [PRZEKWITAJĄCY]

MN